

(המשך מעמוד 37)

שנאות לך, ניסה להגיע למצב שיחה. אחד האלמנטים המעניינים בכלא הוא הדתים. ברובם הם חזרתיים. שונה, שהיו בצבא ואחר כך התחילו ללמוד בישיבות. הצבא מתייחס אליהם בחשדנות רבה.

האנשים הללו מגובשים מאוד בכי לא, יש להם די הרבה אוטונומיה פנימית. אני, כאתאיסט, הייתי לגביהם אגו קשה לפיצוח. היו לי איתם ויכוחים אינסופיים על הקיום האלוהי, בריאת העולם ושאלות פילוסופיות כלליות.

היו ביניהם תגובות מגוננות מאוד. היו שהיו עוינים מאוד, והיו שיסבנו איתם במשך שעות. משהו מהם אמר לי שאם רק אחזור בתשובה, אחיה רב גדול והיו לי 40 אלף תלמידים, כמו לרבי עקיבא. יום אחד הם ערכו תפילה מיוחדת עבורי, כרי שאחזור בתשובה. על רקע הנושא הדתי היו לו כמה בעיות. הוא סירב לקבל את העובדה שמחייבים את כולם לעמוד בלי לשבת בזמן עריכת טכס הקידוש. עד שלא קיבל פקודה מפורשת, הוא לא עמד. גם במלחמת ההתשה זו הצליח. מפקדיו הפסיקו לפקוד עליו לעמוד בזמן הטקס.

קל, המיומן כל כך בנושאים מישפט וזכויות האדם, מצא הורמנות שלוח קבילה לנציב קבילות חיליים גם מה היה מיסדר ממפקד הבסיס ביום השישי. פתאום שמענו צעקות. אל תרביץ לי, אל תרביץ לי, אתה הורג אותי!

לא יכולנו לעשות שום דבר, המיסדר נמשך כרגיל, כאילו לא קרה דבר. אחר כך שמעתי שזה היה אחד המילואימניקים, שלא יכול היה לעמוד במיסדר בגלל השמש. הוא הלך לשנות מים. הרביסמל הפלוגתי תפס אותו ואמר לו להתייצב במישרו. החייל קר לל אותו, ואז התחילו המכות, כשהחייל כבול באויקים.

שלחתי קבילה למפקד הבסיס ולי נציב קבילות חיליים. בפועל ידוע בכי לא שקבילה כזו אינה מגיעה ליעודה, אבל שלחתי אותה כפעולת מחאה.

חצי שעה אחרי שהנחתי את הקבילה בתיבת הדואר, קראו לי למישרד מפקד הפלוגה. הוא שאל אותי מדוע שלחתי את הקבילה, ואמר שכבר טיפס לו במיקרה. הוא הראה לי דו"ח, שבו נכתב שהחייל התנגד למעצר, ולכן הופעל נגדו כוח סביר.

הפגישות המעניינות ביותר שהיו לי בכלא היו עם מי שיסבנו שם בגלל מעשייה עלולות בזמן שרותם בשטחים הכבושים. למשל: החייל יעקב תמיד, עולה חרש מאתיופיה, שהורשע בהריגת צעיר פלסטיני בעזה, ושנודון לשנת מאסר.

כשהגעתי לכלא, הוא ישב בכיבוד. כל הכלא יודע שמי שיושב בכיבוד חוטף מכות ומתעללים בו. כל הכלא יודע שהתעללו בו בזמן החקירה.

בפעם הראשונה נפגשתי איתו כשי נלקחתי לבית הדין. נלקחנו שנינו יחד, ככולים זה לזה באותו זוג אויקים.

כשסיפרתי לו מדוע אני בכלא, הוא אמר, אתה צודק, הלוואי שלא הייתי הולך אף פעם לעזה.

בבית הדין הוציאו אותי כרי להישפט, ואני נשארתי בתא. מאחורי ישבו חיילים מהיחידה שלו. שמעתי איך דיברו עליו בצורה גזענית מאוד.

לדעתי זה לא מיקרה שהחייל היחיד שנשפט על הריגת פלסטיני הוא חייל שחור. יש לי הרושם הברור שבדרך כלל יש לחיילים גיבוי מהמפקדים שלהם, ומחברים שלהם ליחידה. במיקרה שלו העידו נגדו חיילים שהיו איתו בשטח, מתוך יחס גזעני כלפיו.

כשהעבירו אותו לפלוגה שלי, הייתה לי בעייה לדבר איתו. היה ברור שהוא כמצב קשה, היו לו בעיות להבין את הפקודות. האסירים התייחסו אליו יפה, ואני ניסיתי ללמד אותו עברית. השבוע תמו שלושת החודשים. מן הסתם בוודאי יגיע משהו אחר שיוכל למלא את מקומו ככתובת בקשות האסירים מהנהלת הכלא. אחד הסוהרים טרח להגיע מחפשת לכלא, כדי להיפגש ממנו, וידידיו החדשים ניפצו בידים באות ניצחון.

כל הציבור רואה אותם מדי יום. אחדים מהם משתדלים להתלבש בטעם. לרשות השידור אין תקציב ואין יועץ

מלבט לקריינים

מעניין שכל השלושה בילו תקופות ממושכות של שהייה בצפון אמריקה, וקרוב לוודאי למדו משהו מקרייני הטלוויזיה ביבשת ההיא. בין הנשים ראוייה לציון דליה מזור, הנראית תמיד לבושה בטובי טעם, כלבוש הולם של שמלות או

המיקצוץ, ובין היתר מייצע לו לשבת תמיד על קצה המיקטורן, כדי שלא ייראה מקומט. אצלנו עצה זו היתה מתקבלת באיבה מוחלטת. רוב הקריינים המקומיים נראים כאילו ישבו על המיקטורן כולו לפני השידור, כדי שייראה מקומט.

מההיבט האופנתי, ניתן להבחין כי שלוש קבוצות קרייני הטלוויזיה. החבורה הראשונה לפחות משתדלת בקבוצה הזאת ניתן לראות את דניאל פאר, יעקב אחימאיר ודן רביב. פאר לבוש כמיקטורנים עכשוויים, מתחשב באקלים החם מבחינת שימוש נכון בצבעים בהירים, ומשלב יפה עניבות.

אחימאיר שואף להיראות רציני, ועל כן הוא בוחר במיקטורנים בעלי גוון כהה. התוצאה, בדרך כלל, דראמטית. זה טוב בחודשי החורף, אך בחודשי הקיץ הארוכים בארץ רצוי שבמלתחה יהיו כשלושה מיקטורנים בהירים ועניבות פירוהניות, שישתלבו יפה עם חולצה לבנה.

רביב עומד בראש הרשימה מבחינת יכולתו לשלב צבעים והרפסים אריזים. רצוי שיימנע מלבוש בגדי חורף בקיץ. במירקע וראים הכל.

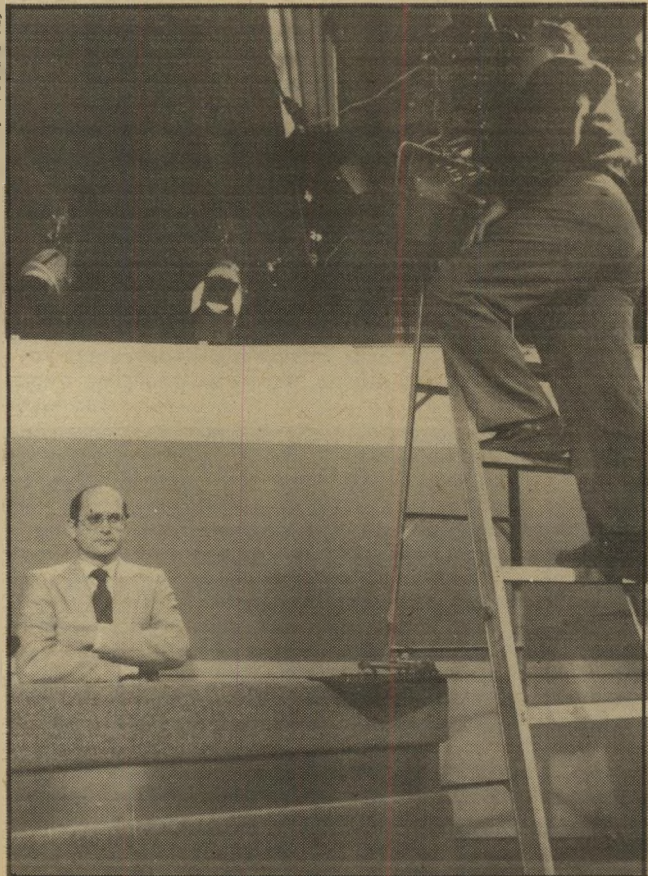
ב ארץ הזאת יש לאנשים רבים תכונה מוזרה: כשעה 9 בערב הם מפסיקים את כל עיסוקיהם, וישובים מול מכשיר הטלוויזיה, צופים כמבט ומתחילים לצעוק על הקריינים. בדרך כלל רוגזם מופנה כלפי עניינים העומדים ברומם של עולם, כמו האינתיפאדה, שבתות הרופאים או תחזיות מזג האוויר. צופה בעל רגישות

חולצות, הנראות כאילו נרכשו בכרטיסים טובים, בתוספת תכשיטים מינימליים הולמים. למזור הייתי מיי עצת להימנע מחולצות גבריות, הנותנות לה מראה יותר מדי ספורטיבי וגברי.

דליה מזור
כמו מבטיקים טובים

דן רביב
צבעים והרפסים

משתדלים

דניאל פאר
מיקטורנים עכשוויים

יעקב אחימאיר
מאוד רציני